

tare. Dva stara dubrovačka plesa za flautu i gitaru), tako posebno onih za njegovo omiljeno glazbalo — gitaru (oko trideset takovih djela), od kojih smo mnoge mogli čuti na koncertnim podijima u izvedbi njegova sina — Marija Nardellija mlađeg.

Mario Nardelli napisao je i veliki broj duhovnih skladbi i to: »Dalmatinsku misu za muški zbor« (1979), »Dječju misu za dječji zbor i orgulje« (1980), »Misu za mlade za zbor i instrumentalni sastav« (1984), »Pjesmu brata Sunca« (1980), »Himan Presvetoga Otkupitelja (1985), te više duhovnih pjesama i šansona, kao i duhovnih pjesama za djecu. Skladao je kratku operu »Sveti Tarzicije« (1982), a na tekstove Krešimira Tičića musicle »Mali suci« (1973 — prvi dječji musicl u Katoličkoj crkvi u Hrvata), »Sunčana zraka« (1977), »Dječji vrtić za odrasle« (1980) i »Čarobna prehlada« (1983).

Među njegovim duhovnim skladbama ističu se i glazbeno-scenski igrokazi »Djeca pred jaslucama« (1976), »Betlehemska noć« (1981), »Spasitelj će noćas doć« (1982), »Poklon pastira« (1983), »Radio se Bog i Čovjek« (1984), »Živjele mame!« (1984) i »Poklon mudraca« (1985). Početkom slijedeće godine (1988) iz tiska izlazi zbirka Nardellijevih duhovnih skladbi »O Tvojoi ljubavi, Gospodine, pjevat ću dovijeka«.

Kao skladatelj, Nardelli je vjeran melodici rodno kraja i svoga naroda. Ne privlače ga razni avangardizmi, već nastoji da glazbeni govor njegovih djela bude svakome shvatljiv, prepoznatljiv. U tomu je u potpunosti uspio. Neke njegove skladbe, kao »Tamo na rivi« i »Meštar Ivo«, toliko su »ušle« u narod, da je morao dokazivati da to nisu narodne pjesme. Na području ozbiljne glazbe najveći interes privlače njegove skladbe za gitaru, a Nardellijeve duhovne skladbe vrijedan su prinos našoj liturgijskoj i uopće sakralnoj glazbi, a posebno onoj katehetsko-pastoralne namjene.

Od mladih dana Nardelli se uz glazbu i glumu bavio (i danas se bavi) i pjesništvom, u kojem prevladavaju zavičajne i ljubavne teme. Pjesme je objavljivao u »Dubrovniku« i »Dubrovačkim horizontima«, a u rukopisu ima tri zbirke: »Dubrovačka ulja«, »Nešto kao ljubav« i »Glazba i stihovi«.

Krenuvši iz istoga ishodišta (Dubrovnika), djelujući u istom središtu (Zagrebu), Nikša Njirić i Mario Nardelli, svaki sa svojim osebujnim životnim putem i stvaralačkim profilom, interesima i sklonostima, područjima rada i načinom djelovanja, dali su tijekom dosadašnjeg života vrijedan prinos hrvatskoj glazbi. Nadajmo se da će je i ubuduće obogaćivati novim skladbama. Čestitajući im u ovoj obljetničkoj prigodi, zahvaljujući im na svemu što su nam dosad podarili, zaželimo im iskreno, iz dubine srca, toplo i prijateljski: Na mnogaja ljeta! Ad multos annos!

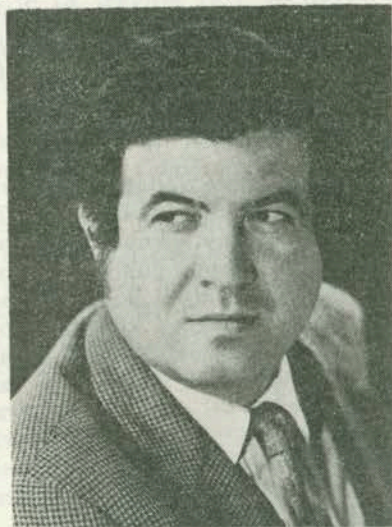
Ivan BOŠKOVIĆ

IN MEMORIAM

Vladimir Ruždjak

(21. IX. 1922 — 9. X. 1987)

Napustio nas je veliki čarobnjak vokalnog umijeća — Vladimir Ruždjak. Došlo je to sasvim iznenada i ta vijest je bolno odjeknula među brojnim ljubiteljima njegove umjetnosti. Svi će se oni s tugom ali i radošću prisjećati njegova toploga, baršunastoga glasa i markantne scenske pojave koja je udahnuła život brojnim opernim likovima.

VLADIMIR RUŽDJAK

Neka pred našim duhovnim očima i ušima prodefiliraju: Nikola Šubić Zrinjski, knez Igor, Rigoletto, Germont (»Traviata«), Posa (»Don Carlos«), Figaro (»Seviljski brijač«), Evgenij Onjegin ...

Zvuk Ruždjakovog finog, zaobljenog baritonskoga glasa strujao je ne samo s opernih scena domovine i inozemstva, već i s koncertnih podija. Biseri vokalne literature, inozemne i domaće, dobili su u njemu savršenog interpretatora. Neka o tome posvjedoče, barem, izvedbe Schubertova ciklusa »Lijepa mlinarica« ili Baranovićeva ciklusa »Z mojih bregova«.

Premda ćemo Vladimira Ruždjaka pamtili u prvom redu po njegovom vokalnom umijeću (ostvario je i nekoliko opernih režija) ostavio je značajnih priloga i kao skladatelj i obradivač posvećujući pri tomu, razumljivo najviše pažnje svom bogomdanom instrumentu — glasu. Osobito ćemo se sjećati njegovih zanimljivih obradbi medimurskih narodnih napjeva. Tome treba pridodati i maštovite obradbe hrvatskih božićnih popijevki »Sklopi blage očice« i »Ovoga vremena« (na ploči »Zvan Betlema«).

Smrću Vladimira Ruždjaka hrvatska glazbena kultura izgubila je iznimnu pojavu na kakvu se rijetko nailazi. Ali je, isto tako, njegovim djelovanjem u značajnoj mjeri i postala bogatijom.

Nikša NJIRIĆ